

31 Αυγούστου 2021

Για τους φίλους της προσευχής

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ηρώτησαν τον Αββά Αγάθωνα οι αδελφοί :

-Πες μας, σοφέ γέροντα, στους διάφορους τρόπους της ζωής, ποια αρετή ζητάει τον πιο πολύ κόπο;

-Δεν υπάρχει άλλος κόπος πιο δύσκολος, από το να προσεύχεσαι; Απορεί η σκέψη!

Μα δεν είναι η επικοινωνία με το Θεό, χαρά και τέρψη και αγαλλίαση και ανάταση ψυχής και ειρήνη βαθιά και απόλαυση θεϊκή;

-Είναι όλα αυτά και άλλα ακόμα, καρποί στην κίνηση που κάνει η φιλόθεη διάθεση της ψυχής να μιλάει στον Θεό Πατέρα, με αφοσίωση, με πίστη, μ' επιμονή, με καρτερία, με απόλυτη εμπιστοσύνη, με λατρευτικό και δοξολογικό πνεύμα.

-Τότε, γιατί η προσευχή είναι η πιο κοπιαστική, η πιο επίμοχθη αρετή; ρωτάει αυθόρμητα η σκέψη.

-Τίποτε δε φοβάται πιο πολύ ο άοκνος εχθρός του ανθρώπου από την προσευχή του πιστού. Αυτή με το σημείο του σταυρού διώκει τους δαίμονας. Γι' αυτό απεγνωσμένα παλεύουν να τον διακόψουν από την προσευχή. Με λογισμούς, με σκεπτικισμό, με κόπους, με νυσταγμό, με ραθυμία, με ανάγκες αδελφών, με ενάρετες πράξεις, ...με πλήθος καθημερινά πρακτικά πράγματα ...

Ξέρουν καλά, ότι από πουθενά αλλού δεν εμποδίζονται στα ολέθρια έργα τους, παρά από την προσευχή!

Γι' αυτό και το να προσεύχεται κανείς, χωρίς διαλείψεις, «έως εσχάτης αναπνοής» ζητάει πολύ αγώνα.

Δεν είναι σεμνός ρεμβασμός ή «φιλόθεη αδολεσχία» η προσευχή, δεν είναι άκοπη συνομιλία του πλάσματος με τον Πλάστη, του αμαρτωλού με τον Αναμάρτητο, του παιδιού με τον Πατέρα.

Είναι και αγώνας και έργο δύσκολο. Δεν είναι απραξία η ζωή των γνήσιων προσευχομένων μοναχών.

Η ασταμάτητη ικεσία των ασκητών και των ερημιτών δεν είναι μόνον ήρεμη συνομιλία.

Είναι πάλη επίμοχθη να κινήσει την ευσπλαχνία του Θεού για τη δική τους σωτηρία και για να μην αποσύρει τη χάρη Του ο Οικτίρμων Πατέρας από τον αμαρτωλό κόσμο μας.

Αυτό το «εύξασθαι» κρατάει την προστασία του Δημιουργού ακόμα στη γη και στον ταλαίπωρο άνθρωπο.

Ας μπορούσαμε να συλλάβουμε πόσο «χρήζει» και «εν ταις πολιτείαις» ο καθένας μας ιδιαίτερα να επιμένει στον κάματον «του εύξασθαι τω Θεώ» για μας, για την Πατρίδα, για τον αποστάτη κόσμο μας.

Γεροντικό

Πηγή: psigmataorthodoxias3.wordpress.com